

Jelenia Góra, dnia 8 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze
II Wydział Cywilny

Wartość przedmiotu sporu: 60.000 zł (*słownie:* sześćdziesiąt tysięcy złotych)

Powód:

Demokracja i Sprawiedliwość

58-506 Jelenia Góra, ul. Działkowicza 19

Nr KRS 0000600596; REGON 363671575

za zgodą

Grzegorz Niedźwiecki

58-506 Jelenia Góra, ul. Działkowicza 19

Pozwany:

Beata Kostaś, Beata Glazar, Alicja Izydorczyk

Sąd Okręgowy, al. Wojska Polskiego 56

58-500 Jelenia Góra

(adres miejsca pracy)

Pozew

o ochronę równości oraz niedyskryminacji

Mając na uwadze art. 61 k.p.c., art. 62 k.p.c. w zw. z art. 3 k.p.c., art. 7 k.p.c., art. 8 k.p.c. oraz § 9 ust. 22, § 10 ust. 10 i § 35 ust. 2 statutu stowarzyszenia Demokracja i Sprawiedliwość, wnoszę pozew o naprawienie szkody z tytułu nierównego traktowania i dyskryminacji, na rzecz osoby fizycznej Grzegorza Niedźwieckiego, PESEL 61072301251, zam. 58-506 Jelenia Góra, ul. Działkowicza 19.

Wnoszę o:

1. zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwoty 60.000 zł (*słownie*: sześćdziesiąt tysięcy złotych) zadośćuczynienia z tytułu nierównego traktowania i dyskryminacji, płatnej na jego rzecz w ciągu 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, przekazem pocztowym na adres poszkodowanego;
2. zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów pełnomocnictwa, według norm przepisanych;
3. przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność powoda;
4. nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności;
5. zwolnienie od opłat i kosztów sądowych organizacji pożytku publicznego, jaką jest stowarzyszenie Demokracja i Sprawiedliwość, na podstawie art. 104 Dz.U.2018.0.300 t.j. - Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Uzasadnienie

W dniu 25 kwietnia 2017 r., pozwani, pełniąc rolę sędziów Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, wydali postanowienie, sygn. akt II Cz 233/17, oddalające zażalenie pokrzywdzonego w przedmiocie wezwania dłużnika do wykonania czynności niezastępowalnej.

Orzeczenie jest obrazą art. 2, 7, 83, 32 i 45 konstytucji, a także art. 5k.c. Zasady działania organów państwa i obowiązek przestrzegania prawa oraz równości obywatela wobec prawa, nakazywały, zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2006 r., [III CZP 23/06](#), świadczenie zawarte w pkt I. tytułu wykonawczego [I C 1062/08](#), rozstrzygnąć w trybie [art. 1049 k.p.c.](#) Wykładnia powyższa, w uzasadnieniu jasno określa, że jest tylko jeden sposób prowadzenia egzekucji i wierzyciel winien wskazać właściwy. Jeśli się pomylił, to na własne życzenie. Nie wnikam w to, kto się pomylił, czy wierzyciel, składając wniosek w dniu 26 listopada 2015 r. w trybie art. 1050 k.p.c., czy sąd pierwszej instancji, mylnie interpretując treść wniosku wierzyciela. Niezależnie od tego, świadczenie niepieniężne zawarte w tytule wykonawczym z dnia 3 września 2008 r., jest czynnością zastępowalną i niedopuszczalne jest egzekwowanie go przymusem. Sąd Najwyższy podjął wspomnianą uchwałę:

- 1. Obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie art. 1049 k.p.c.**

Związanie sądu wnioskiem wierzyciela dotyczy jedynie zasady dyspozycyjności, co oznacza, iż sąd nie może z urzędu narzucać własnego sposobu egzekucji. W postępowaniu Sądu Najwyższego, dotyczącym rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego na wniosek Sądu Okręgowego w Tarnowie, wierzyciel wskazał prawidłowy sposób egzekucji (wezwał dłużnika do wykonania czynności zastępowalnej), w związku z czym, organ najwyższy nie miał potrzeby rozwodzić się nakwestie niezaistniałe, nie będące przedmiotem wniosku. Sąd Najwyższy był związany wskazanymi wątpliwościami sądu apelacyjnego, dyspozycją art. 390 k.p.c.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, przy rozpoznaniu sprawy I Co 441/16, winien był oddalić wniosek wierzyciela z dnia 8 grudnia 2015 r. (datowany 26 listopada 2015 r.), tak jak uczynił to Sąd Rejonowy w Ostródzie postanowieniem z dnia 14 stycznia 2013 r., sygn. akt [I Co 2801/12](#), ponieważ (przytaczając uchwałę SN) świadczenie, którego dotyczy wniosek wierzyciela nie podlega egzekucji w trybie przewidzianym w art. 1050 kpc, lecz powinno być wykonane w trybie przewidzianym w [art. 1049 kpc](#) jako czynność, którą może wykonać za dłużnika inna osoba.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze, przy rozpoznaniu zażalenia dłużnika na postanowienie z dnia 9 listopada 2016 r., winien uwzględnić zażalenie i uchylić postanowienie sądu pierwszej instancji, sygn. akt I Co 441/16, tak jak uczynił to Sąd Okręgowy w Tarnowie postanowieniem z dnia 29.09.2006 r., sygn. akt. [I Cz 44/06](#), i przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Niestety orzekł z rozdzieleniem jaźni i

obrażają prawa procesowego. Uznał wierzyciela jak orzecznika, wyżej stawiając jego dyspozycję od uchwały SN. To świadczy tylko o powadze sędziów apelacyjnych.

Dowód:

1. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2006 r., III CZP 23/06.
2. Informacja publiczna Sądu Okręgowego w Tarnowie o uchyleniu postanowieniem z dnia 29.09.2006 r. po podjęciu uchwały przez Sąd Najwyższy (III CZP 23/06) postanowienia Sądu Rejonowego w Bochni (I Co 563/05) rozpatrzonego w trybie art. 1050 k.p.c. i przekazaniu sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.
3. Informacja publiczna Sądu Rejonowego w Bochni o wykonaniu przez dłużnika obowiązku opublikowania oświadczenia w trybie art. 1049 k.p.c., realizując wezwanie Sądu do wykonania czynności zastępowalnej wynikające z postanowienia z dnia 16 października 2006 r., sygn. akt I Co 508/06.
4. Odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 stycznia 2013 r., I Co 2801/12.
5. Odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 28 lutego 2013 r., [I Cz 94/13](#).

Ta dyskryminacja jest inną formą, jest w zasadzie tożsama z naruszeniem dóbr osobistych. To jest nie tylko dyskryminacja, to jest znęcanie się ze szczególnym okrucieństwem. Uczestniczący w tym zamordyzmie, nie stosują poukładanego prawa. Stworzyli prywatnyescaperoom, bez ewakuacyjnego wyjścia. Eksterminacja trwa.

Tego się nie da cofnąć, w związku z powyższym oczekuję naprawienia szkody, jaka została wyrządzona poszkodowanemu.

Jeżeli Sąd rozstrzygający niniejszy pozew ma inne zdanie na temat istotnego zagadnienia prawnego niż Sąd Najwyższy i sądy małopolskie oraz warmińsko-mazurskie, to winien w trybie [art. 390 k.p.c.](#) przedstawić zagadnienie do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu w składzie pełnym lub w składzie siedmiu sędziów.

Naruszono tutaj nie tylko art. 7 i 83 konstytucji oraz zasadę swobodnej oceny dowodów ([art. 233 k.p.k.](#)).

Wyrok – orzeczenie sądu, rozstrzygające merytorycznie o kwestii będącej przedmiotem postępowania sądowego. W postępowaniu cywilnym sąd wydaje nie tylko wyroki ale również postanowienia. Postanowienia również rozstrzygają sprawy i mają wpływ na prawa i obowiązki stron.

Sąd – we współczesnych demokratycznych [systemach prawnych](#) jest [niezawisłym](#) organem [państwowym](#), powołanym do [stosowania prawa](#) w zakresie rozstrzygania sporów między podmiotami pozostającymi w sporze, a także decydowania o przysługujących uprawnieniach oraz dokonywania innych czynności określonych w [ustawach](#) lub [umowach międzynarodowych](#).

Prawo, a ściślej prawo w ujęciu przedmiotowym – [system norm prawnych](#), czyli ogólnych, abstrakcyjnych i [jednoznacznych dyrektyw postępowania](#), które powstały w związku z istnieniem i funkcjonowaniem państwa lub innego [uporządkowanego organizmu społecznego](#), [ustanowionych](#) lub uznanych [przez właściwe organy władzy](#) odpowiednio publicznej lub społecznej i [przez te organy stosowanych](#), w tym z użyciem przymusu.

Podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy. Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności, chyba że ustawa stanowi inaczej ([art. 776 k.p.c.](#)).

Rodzajem dyskryminacji jest dyskryminacja ze względu na **godność** ([art. 30 Konstytucji](#)).

Godność człowieka – poczucie własnej wartości i szacunek dla samego siebie, co wyraża się w pragnieniu posiadania także szacunku ze strony innych z uwagi na swoje walory duchowe, moralne czy też zasługi społeczne.

Jednym z głównych zadań państwa jest zapewnienie wolności i praw człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwa obywateli, wyraźnie sformułowanych w obowiązującej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 roku (art. 5). Wzorowane na rozwiązaniach istniejących w innych demokratycznych państwach – wolnościom, prawom i obowiązkom człowieka i obywatela został poświęcony [rozdział II konstytucji](#), tj. 57 artykułów. Poza zasadami ogólnymi (zgrupowanymi w 8 artykułach) Konstytucja zawiera 39 dalszych artykułów formułujących katalog praw i wolności.

[Prawa i obowiązki obywateli](#)

Prawa i wolności objęte rozdziałem II ujęte są w trzech grupach: wolności i prawa osobiste, wolności i prawa polityczne, wolności i prawa ekonomiczne, socjalne i kulturalne.

Prawa człowieka – koncepcja, według której każdemu człowiekowi przysługują pewne **prawa**, których źródłem obowiązywania jest przyrodzona godność ludzka. **Prawa** te mają charakter: powszechny – obowiązują na całym świecie i przysługują każdemu człowiekowi, przyrodzony – przysługują każdemu od chwili urodzenia.

Artykuł 1. [Powszechnej deklaracji praw człowieka](#):

Wszyscy ludzie rodzą się wolni i równi pod względem swej godności i swych praw. Są oni obdarzeni rozumem i sumieniem oraz powinni postępować w stosunku do siebie wzajemnie w duchu braterstwa.

Dyskryminacja powoda, to jest stanowczo za mało powiedziane. To jest świadomy, umyślny terroryzm, przy bierności, a wręcz aprobacie i współdziałaniu prezesów sądów ([art. 337 k.p.k.](#), [art. 304 k.p.k.](#)). Sędziowie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze i Apelacyjnego we Wrocławiu, z oczywistych przyczyn (II Akz 374/11, II AKz 271/15, I ACo 125/17), nie mogą brać udziału w rozpatrywaniu tego pozwu. Muszą jako strona się wyłączyć.

Tak naprawdę powodowi winno się wypłacić odszkodowanie w wysokości 423.600 zł, licząc tylko utracone zarobki na przestrzeni 10 lat (120 x 3530). Utracone, ponieważ przymus bycia dyspozycyjnym dla sądów i organów ścigania spowodował, iż powód był zmuszony przerwać pracę za granicą, gdzie pełnił stałe obowiązki opiekuna osób starszych.

Mając na uwadze powyższe oraz [art. 363 k.c.](#) i [art. 424 \[1b\] k.p.c.](#) oraz pkt 2-8 i rozdz. V, VI Polskiej Karty Praw Ofiar, pozew jest w pełni zasadny i wnoszę jak w petitum.

Powód jest gotów do mediacji.

PREZES
Demokracji i Sprawiedliwość
z siedzibą w Jeleniej Górze
Grzegorz Niedźwiecki

Statut stowarzyszenia <http://demokracjaisprawiedliwosc.pl/statut/>

Wypis z KRS <http://demokracjaisprawiedliwosc.pl/wp-content/uploads/2019/01/Odpis-aktualny-KRS.pdf>

Załączniki:

1. Zgoda pokrzywdzonego
2. Dowody wskazane wyżej